

Onderwerp Brief Inkoop Sociaal Domein 2016-2017

Steller M. Oosterhuis

De leden van de raad van de gemeente Groningen
te
GRONINGEN

Telefoon (050) 367 52 15 Bijlage(n) 1

Ons kenmerk 4980924

Datum 22-04-2015 Uw brief van

Uw kenmerk -

Geachte heer, mevrouw,

Ter voorbereiding op uw commissievergadering O&W van woensdag 29 april a.s. hebt u aangegeven behoefte te hebben aan een toelichting met betrekking tot een aantal onderwerpen in relatie tot Inkoop. Ook hebt u aan ons gevraagd de dilemma's rondom dit thema inzichtelijk te maken. Net als u, hechten wij waarde aan goede informatievoorziening, ook over dit thema. In onze ogen komt dit de discussie in de commissievergadering ten goede.

Het uitgangspunt in de vernieuwing van het sociale domein is dat onze inwoners op passende hulp en ondersteuning moeten kunnen rekenen. Inkoop is een middel om dit te realiseren. De lijn die we nu met de inkoop willen inzetten geldt voor een periode van twee jaar. Deze periode hebben we gekozen om de volgende redenen. We willen deze contractperiode inzetten op innovatie en flexibilisering. Dat betekent dat we van partijen vernieuwing, flexibiliteit en commitment vragen. We realiseren ons dat dit veel van partijen vergt, daarom bieden we nieuwe en bestaande partijen, die nu een relatie met ons aangaan, een periode van twee jaar zekerheid. Ten tweede doen we dit omdat we vanaf 2018 de handen vrij willen hebben om een volgende stap te kunnen zetten wat betreft de keuzes en inrichting van het sociale domein in onze stad.

Ook loopt in 2018 het regionaal transitiearrangement jeugd af zodat we dan ook in de volle breedte kunnen inkopen. Vanaf 2018 verwachten we verder dat er een doorontwikkeling heeft plaatsgevonden en dat er nieuw aanbod is van verschillende zorgarrangementen die we in samenhang met jeugd, Wmo, participatie en werk en inkomen kunnen vormgeven. De manier waarop we het inkoopproces nu willen vormgeven biedt de mogelijkheid om te onderzoeken of we nu al ontschot naar zorg- en welzijnsbudgetten kunnen kijken. Dat proberen we in ieder geval bij de grootste aanbieders van welzijnsorganisaties.

Wij stellen in deze brief een koers voor, zoals wij vanuit het college tegen inkoop aankijken, uiteraard in relatie tot het vastgestelde kader in het beleidsplan Vernieuwing Sociaal Domein. Deze koers willen wij graag met uw raad delen. Bovendien zijn wij benieuwd naar uw opvattingen hierover.

Als eerste blikken we in deze brief terug en kijken we naar wat in eerdere nota's is vastgesteld. Daarna gaan we in op algemene voorzieningen in relatie tot maatwerkvoorzieningen. Onder het kopje 'vraaggerichte zorg' zoomen we in op het persoonsgebonden budget en de mogelijkheid van zorg-in-natura. Uiteraard in relatie tot keuzevrijheid. Verder zoomen we onder dit kopje in op de WIJ/wijkteams, in relatie tot innovatie en keuzevrijheid. Vervolgens geven we in de volgende paragraaf aan hoe we denken het één en ander te kunnen realiseren. Onderdeel van deze paragraaf is ook hoe we aankijken tegen aanbesteding versus subsidiëring. Tot slot sluiten we deze brief af door aan te geven wat u de komende periode nog van ons kunt verwachten.

Naast het feit dat we in deze brief onderwerpen toelichten en een aantal dilemma's in kaart brengen, willen we aan de hand van deze brief ook aan u vragen of u de lijn die wij voorstellen met ons deelt. Specifiek willen wij u dan ook het volgende vragen:

1. Hebt u met betrekking tot de inhoud van deze brief nog wensen waar we bij het doorlopen van het vervolgproces rekening mee dienen te houden?
2. Hoe kijkt u tegen de geschetste dilemma's aan? (in de brief zijn de dilemma's *cursief* weergegeven).

De opbrengsten van de discussie in uw commissievergadering zullen wij betrekken bij de verdere uitwerking rondom de inkoop.

Waar staan we nu?

In eerdere nota's 'Met elkaar voor elkaar' (naar een gebiedsgebonden aanpak van het sociaal domein, raadsbesluit januari 2014) en het beleidsplan Vernieuwing Sociaal Domein (raadsbesluit oktober 2014) is besloten dat we de basisondersteuning van onze inwoners gebiedsgericht gaan organiseren, tegelijkertijd de kern van onze transformatie. Daarom zijn we bezig met het ontwikkelen van een ondersteuningsstructuur die dichtbij de burger staat en dus ook meer aan de voorkant is gepositioneerd, namelijk de (door)ontwikkeling van de WIJ/wijkteams. De focus van deze aanpak ligt hierbij op het in samenspel met onze inwoners leveren van maatwerk vanuit een integrale aanpak en gericht op resultaat. Professionals in de teams richten zich op individuele ondersteuningsvragen van inwoners en kunnen naar eigen inzicht interveniëren, waardoor we omslachtige indicatieprocedures overbodig maken en een zekere mate van efficiencywinst kunnen boeken.

Deze beweging is niet nieuw. Vanaf 2012 hebben we hier al op ingezet. In de Wmo nota 'Samen sterk in Stad' (kadernota 2012-2015) en vastgesteld door uw raad (maart 2012) hebben we de uitgangspunten al benoemd waarlangs we de veranderingen willen vormgeven. We willen in ieder geval:

- de kracht van de samenleving beter benutten;
- de ondersteuning veel meer op maat, flexibel en dicht bij de burger in de eigen wijk organiseren;
- de eigen kracht van de burgers versterken;
- verandering van rollen en verantwoordelijkheden, minder bureaucratie en meer ruimte voor burgers en beroepskrachten.

De uitwerking van deze uitgangspunten hebben we afgelopen jaren ter hand genomen en verder uitgewerkt. In het beleidsplan Vernieuwing Sociaal Domein 2014-2015 (oktober 2014) hebben we al aangegeven dat we voor de opgave staan om met minder financiële middelen hulp en ondersteuning te bieden aan onze inwoners. Daarbij hebben we ook gezegd dat de mensen die het niet op eigen kracht kunnen, op ons moeten kunnen rekenen. De door de gemeente gefinancierde inzet is hier dan ook zoveel mogelijk op gericht. Tegelijkertijd betekent dit ook dat we moeten zoeken naar een goed evenwicht tussen formele en informele zorg, tussen collectieve en individuele voorzieningen en tussen 'wij lossen jouw probleem op' en 'zoek het zelf maar uit'. Uitgangspunt hierbij is dat de ondersteuningsvraag van de burger altijd centraal staat.

Algemene voorziening i.r.t. maatwerkvoorziening

De toegang tot ondersteuning leggen we dus neer bij onze wijkteams, de WIJ teams. In samenspraak met onze inwoners wordt dan bekeken wat qua hulp en ondersteuning nodig is. Uiteraard kijken we hierbij ook naar wat iemand al dan niet in samenspel met zijn of haar omgeving zelf kan. Niet alleen vanuit financieel oogpunt, maar wij zijn er ook van overtuigd dat burgers goed in staat zijn kansen te creëren, initiatieven te ontplooien en om bovendien (samen met het netwerk en omgeving) oplossingen te bedenken voor eventuele problemen.

De eerste stap is dat medewerkers van een WIJ team goed kijken wat iemand echt nodig heeft. Dat doen we door goed in gesprek te gaan met de hulpvrager waarin samen wordt gekeken wat de hulpvraag is en wat een geschikte oplossing zou kunnen zijn. Als blijkt dat ondersteuning nodig is, biedt het team die zoveel mogelijk zelf of zoals we hebben aangegeven in het beleidsplan VSD, kijken we naar de beschikbaarheid van een algemene voorziening (zie voor voorbeelden bijlage 1).¹

¹ In deze bijlage treft u een aantal voorbeelden aan m.b.t. algemene voorzieningen, ook in relatie tot specialistische ondersteuning/maatwerkvoorzieningen.

Een algemene voorziening is in principe bedoeld voor lichte vormen van ondersteuning die zonder indicatie beschikbaar is, in principe vrij toegankelijk is en in de eigen leefomgeving van mensen is georganiseerd. Dit laatste is belangrijk omdat we ontmoeting en sociale samenhang in een gebied willen stimuleren. In sommige gevallen kan het zijn dat een lichte toets wel nodig is. In relatie tot de huishoudelijke hulp is hiervan bijvoorbeeld sprake. Verder kan bij een algemene voorziening een tegemoetkoming in de kosten worden gevraagd, niet in de vorm van een eigen bijdrage CAK, wel voor het dekken van eventuele onkosten.

Als blijkt dat de ondersteuning vanuit een WIJ team of een algemene voorziening niet voldoende of ontoereikend is, dan kan een maatwerkvoorziening worden ingezet. We spreken van een maatwerkvoorziening als blijkt dat gespecialiseerde en/of zwaardere zorg en ondersteuning nodig is.² Het gesprek met onze inwoners over het al dan niet inzetten van een algemene of maatwerkvoorziening vindt op een zorgvuldige manier plaats waarbij goed wordt uitgelegd waarom als eerste gekeken wordt of een algemene voorziening passend is. We hebben in dat gesprek oog voor de persoonlijke situatie van mensen. Vanuit de persoonlijke situatie kan blijken dat een algemene voorziening bijvoorbeeld echt niet past.

Uiteraard realiseren we ons dat het niet altijd eenvoudig is te bepalen waar de grenzen liggen tussen een algemene of een maatwerkvoorziening. Voor ons is dit gedeeltelijk ook nog een zoektocht naar wat er al dan niet mogelijk is binnen een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening. In onze zoektocht naar de grenzen tussen algemene voorzieningen en maatwerk is het mogelijk dat tussenvoorzieningen gaan ontstaan die op een bepaalde schaal en met een lichtere toets toegankelijk zijn voor onze inwoners. We staan hiervoor open, juist ook voor initiatieven uit de samenleving en aanbieders die hierop willen inspelen. Komende jaren gaan we dit verder (door)ontwikkelen, bijvoorbeeld in de vorm van innovatieve experimenten.

Dilemma 1

We gaan het veld opnieuw inrichten, dat betekent ook dat we moeten kijken naar wat een maatwerk- of een algemene voorziening is. De grens is niet altijd eenvoudig te bepalen. Hoe kijkt u hier tegenaan?

Vraaggericht aanbod

Zoals we al eerder hebben aangegeven hechten wij veel waarde aan keuzevrijheid en eigen regie. Dit willen we ook tot uitdrukking laten komen in ons ondersteunings- en zorgaanbod. In het beleidsplan Vernieuwing Sociaal Domein (oktober 2014) hebben we daarom gezegd, dat mensen voor een maatwerkvoorziening (specialistische voorziening) in aanmerking kunnen komen op het moment dat de inzet van een WIJ team en/of een algemene voorziening niet voldoende of ontoereikend is.

Wanneer we een maatwerkvoorziening toekennen zien wij beide vormen, persoonsgebonden budget of zorg-in-natura in principe als gelijkwaardige verstrekkingvormen. Het uitgangspunt in onze ogen is dat een burger toch (vaak) zélf het beste weet wat hij nodig heeft om in zijn of haar zorgbehoefte te voorzien en hier regie over te voeren. Aan beide vormen zitten zowel voor- als nadelen.

² De jeugdwet spreekt over overige en individuele voorzieningen.

Een persoonsgebonden budget is een geldbedrag waarmee iemand, die hulp of ondersteuning nodig heeft en daarvoor in aanmerking komt, deze zelf kan inkopen. Burgers kunnen dus zelf de hulpverleners en begeleiders kiezen, en zelf beslissen aan welke passende ondersteuning het geld besteed wordt. Dit is bijvoorbeeld waardevol als het gaat om flexibele en/of complexe zorg. Een PGB kan dan uitkomst bieden. En soms is een PGB ook gewoon goedkoper. Bovendien draagt een PGB bij aan de eigen regie en een zekere mate van onafhankelijkheid.

Keerzijde is dat een burger ook voldoende in staat moet zijn om op eigen kracht de aan de PGB verbonden taken op een verantwoorde wijze uit te voeren. Uiteraard mag dit ook met de hulp van het sociale netwerk, curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde.

Zorg-in-natura is gecontracteerde zorg vanuit de gemeente. De gemeente maakt afspraken met zorgverleners over het ondersteuningsaanbod. Veel mensen die een PGB hebben, denken dat zij bij zorg-in-natura de zorgaanbieder niet zelf mogen kiezen. Maar ook bij zorg-in-natura kunnen burgers kiezen van welke gecontracteerde zorgverlener ze hulp willen krijgen. Burgers kunnen met de zorgaanbieder afspraken maken over de manier waarop de zorg wordt verleend. Voordeel van deze vorm is dat de gemeente de zorg rechtstreeks betaalt aan de zorgverlener. Andere voordelen zijn dat wij afspraken maken met de zorgverleners over kwaliteit, zodat burgers gegarandeerd zijn van kwalitatief goede zorg. Verder hoeven burgers (bij PGB via de SVB) geen verantwoording af te leggen over de besteding van hun budget. Bovendien hoeven burgers zelf geen afspraken te maken met organisaties of personeel te werven.

Als we kijken naar keuzevrijheid is er in onze optiek, naast de keuze voor een PGB, ook bij zorg-in-natura volop de gelegenheid om te kiezen. Daarbij speelt nog mee dat het onze ambitie is om de komende periode sterk in te zetten op innovatie en vernieuwing. Dat doen we onder andere door het zorg-in-natura aanbod sterk te verbeteren en uit te breiden. Dit geldt zowel voor bestaande als nieuwe (kleine) aanbieders. Hierbij is het wel van belang, en tegelijkertijd is dit ook een spanningsveld, dat er een goede balans moet zijn tussen innovatieve partijen en zorgverleners die ook het zorgvolume aankunnen. Innovatieve ondersteuning begint vaak met een specifiek aanbod voor een kleine groep burgers, terwijl we ook zorgvolume nodig hebben om grote groepen mensen te helpen.

In ieder geval staan we open voor innovatieve ideeën en reserveren we hiervoor geld waarbij we ook de mogelijkheid willen bieden aan ideeën die per definitie qua kosten niet het goedkoopste zijn.

Dilemma 2

Zoals eerder aangeven hechten we veel waarde om, als het niet gaat om de voorzieningen die de wijk(teams) kunnen bieden, ZIN of PGB als gelijkwaardige keuze aan te bieden, waarbij inzet bepaald wordt aan de hand van gesprek tussen cliënt en professional. Hoe kijkt uw raad aan tegen deze lijn? Deelt u deze lijn of vindt u dat we bij de toekenning van een maatwerkvoorziening de keuze voor ZIN of het kiezen voor een PGB (extra) zouden moeten stimuleren?

WIJ Groningen: innovatie en keuzevrijheid

Het WIJ-team is een belangrijk instrument in de vernieuwing. Vanuit het breed samengestelde WIJ-team, dat permanent in een vast gebied werkt en hierdoor steeds dieper doordringt in de haarvaten van de wijk, kan indien nodig snel ondersteuning worden geboden aan wijkbewoners waardoor er minder snel escalaties ontstaan. Ervaringen met WIJ Beijum hebben bijvoorbeeld al opgeleverd dat door er vroegtijdig bij te zijn, verschillende huisuitzettingen in de wijk zijn voorkomen.

We gaan onderzoeken welke werkzaamheden, nu nog vaak geleverd vanuit verschillende instellingen in de vorm van een maatwerkvoorziening, naar de wijk en daarmee naar de WIJ-teams kunnen worden gebracht. Dit doen we vanuit preventief oogpunt omdat we in de WIJ teams eerder kunnen signaleren en handelen. In dit kader willen we in twee wijken (Lewenborg en Vinkhuizen) aan de hand van een pilot onderzoeken welke vormen van individuele begeleiding (vanuit de voormalige AWBZ een maatwerkvoorziening) kunnen worden geleverd vanuit de WIJ-teams (algemene voorziening). Voor wijkbewoners die hiermee kunnen worden ondersteund, is een maatwerkvoorziening dan wellicht niet meer nodig. Professionals in de WIJ teams bepalen dan, in overleg met de wijkbewoner, welke begeleidingsinzet wanneer nodig is. Indien overigens blijkt dat de ondersteuning vanuit het WIJ-team niet passend is, kan altijd een (aanvullende) maatwerkvoorziening worden ingezet, met de bestaande keuzevrijheid betreffende zorg-in-natura of PGB.

Dilemma 3

Hoe kijkt uw raad aan tegen het overbrengen van deze vorm van begeleiding naar de wijk en daarbij de WIJ teams? Ook in relatie tot keuzevrijheid.

Realisatie

De gemeente koopt veel en divers in. Vooral de decentralisaties van de zorgtaken leidt tot een sterke groei van het inkoopvolume. Om te zorgen dat wij ten behoeve van de uitvoering van de hulp en ondersteuning geschikte aanbieders contracteren en de juiste ondersteuning inkopen is het van belang dat we een passend inkoopmodel hanteren. Hierbij is het de uitdaging om een model te kiezen dat past bij onze doelstellingen. Enkele overwegingen hierbij zijn:

- Afstand tussen de gemeente en de markt: willen wij in overleg en afstemming tot afspraken (partnership) komen of gedurende het inkooptraject meer op afstand staan en voorwaarden voorschrijven;
- Aantal te contracteren partijen: willen wij als gemeente streng selecteren en een beperkt aantal partijen contracteren of juist veel (of zelfs een onbeperkt aantal) partijen contracteren;
- De mogelijkheid om te sturen op kwaliteit, concurrentie, prestaties en/of prijs;
- De mogelijkheid om gebruik te maken van innovatieve ideeën bij aanbieders door niet de gezochte oplossing maar het probleem in de markt te zetten.

Wat betreft dit laatste punt, staan wij open voor innoverende ideeën die tot ons komen, zeker in relatie tot het leveren van betere kwaliteit. Vanuit inkoop kan dat bijvoorbeeld op verschillende manieren:

- Aanbieders verplichten te participeren in innovatieprojecten;
- Verzoeken om een innovatieplan bij de offerte en dat vervolgens wegen en betrekken bij de gunning;
- Zelf vernieuwing definiëren en aanbieders vragen om daarop in te tekenen;
- Kwaliteit wegen bij de gunning van de contracten;
- Uitdagende vraag neerleggen, bijvoorbeeld integratie Huishoudelijke Hulp en begeleiding.

Daarbij moeten we bij alles wat we vragen en uitwerken één ding niet uit het oog verliezen, namelijk dat we rekening hebben te houden met ‘regeldruk’. Dit moet innovatie niet in de weg staan. Hoe aanbieders zich moeten verantwoorden nemen we op en werken we uit in de inkoopdocumenten. Bij de uitwerking van deze documenten wegen we dan ook continu het nut/de noodzaak van de verantwoording af.

In december 2014 heeft het college het nieuwe Inkoop- en aanbestedingsbeleid 2015 vastgesteld. De uitgangspunten zijn met uw raad gedeeld. Met ons nieuwe inkoopbeleid willen wij een aantal doelen realiseren, zowel maatschappelijk (duurzaamheid, innovatie, stimulering lokale economie) als bedrijfsmatig (gezonde bedrijfsvoering). Dit geldt ook voor de inkoop en subsidies van zorg, ondersteuning en welzijn. Daarbij rekening houdend met onze opgave vanuit het Sociale Domein. De transformatie met als kern de ontwikkeling van de WIJ teams. Samenwerking, verbinding en afstemming met het maatschappelijke veld zijn daarbij onmisbare en belangrijke elementen.

Ook hebben wij in ons Inkoopbeleid aangegeven dat wij onze doelen willen bereiken door flexibiliteit, maatwerk én door een expliciete afweging aan de voorkant op het juiste niveau van strategische vraagstukken. Vragen die hierbij een rol spelen zijn:

- Wanneer kiezen we voor inkopen en wanneer voor subsidiëren?
- Uitbesteden of inbesteden?
- Kunnen we als gemeente profiteren door samenwerking te zoeken met derden?

Wij hebben er voor gekozen deze vragen te benaderen in de volgorde: inkopen, subsidiëren of inbesteden. Vanwege bepalingen in de Aanbestedingswet is er slechts een keuze tussen inkopen en “klassieke subsidieverstrekking”. Door in te kopen zijn we beter in staat te sturen op de prestaties. Inkoop past ook bij de zakelijke benadering zoals ons college dit voorstaat. Inbesteden ligt, vanwege de specifieke aard, ondersteuning en zorg, van de werkzaamheden niet voor de hand.

Wij maken hierin geen principiële keuze maar laten deze afhangen van de vraag in hoeverre de oplossing bijdraagt aan de realisatie van het doel en zich vertaalt in een hogere doelmatigheid of hogere kwaliteit van dienstverlening.

We willen hier ten slotte nogmaals benadrukken dat we het belangrijk vinden dat er binnen het Sociale Domein voldoende ruimte is voor innovatie, dus ook voor nieuwe (kleine) aanbieders en nieuwe arrangementen. Ook willen we vanuit het Sociale Domein beter kunnen sturen op onze prestaties, zowel vanuit de zienswijze van inkoop als de WIJ teams. Wat betreft dit laatste willen we ruimte geven aan de professional. Op voorhand is het niet te bepalen wat deze professional qua producten of activiteiten nodig heeft om problemen aan te pakken. Dit hangt mede af van wat de problematiek en dus de vraag is in een bepaald gebied. Daarbij past dat we de aanbieder in staat stellen om optimaal maatwerk te leveren. Wat daarbij lastig is en wat we nog goed moeten definiëren is hoe we dat type resultaat kunnen gaan meten. Dit maakt onderdeel uit van de uitwerking van de inkoopdocumenten.

Dilemma 4

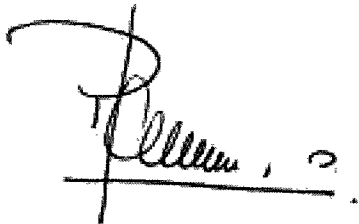
We hebben gekozen voor de gebiedsgerichte aanpak en daarmee voor de verdere (door)ontwikkeling van de WIJ teams. Afstemming en samenwerking staan hierbij centraal en bovendien willen we ruimte geven aan professionals.

De consequentie hiervan is dat we soms via onze inkoop minder scherp kunnen sturen als het gaat om het afdwingen van prestaties. Hoe kijkt uw raad hier tegenaan en wat zou u m.b.t. dit thema aan ons mee willen geven?

Hoe gaan we verder?

In juni 2015 leggen wij u een voorstel voor waarin we verdere uitwerking geven aan de inhoud van deze brief. We schetsen daarin het financiële kader door op hoofdlijnen (percentages) aan te geven hoe we het geld willen gaan verdelen. Verder informeren wij u in juni op hoofdlijnen over de uitkomsten van de marktverkenning. Na vaststelling van het kader in de raad, zal het college de inkoopdocumenten vaststellen en worden ze openbaar gemaakt, zodat aanbieders hierop een aanbieding kunnen doen. Waar de keuze wordt gemaakt voor subsidiëring, zullen we de PVE's (programma van eisen) aan de betreffende instelling voorleggen, waarop zij hun aanbod kunnen doen. Door deze aanpak, hebben we de ondersteuning en zorg voor 2016 op tijd ingekocht. Na de zomer informeren we u per brief over het resultaat van het proces rondom contractering.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
Peter den Oudsten

de secretaris,
Peter Teesink

Bijlage 1:

Voorbeelden algemene voorzieningen versus maatwerkvoorzieningen

Casus 1

Leo (37)³ heeft een matig verstandelijke handicap en woont in een woonvorm voor mensen met een verstandelijke handicap.

Hij kan niet betaald aan het werk maar wil wel graag in de buurt aan de slag (maatschappelijke participatie / dagbesteding). Zijn begeleider (maatwerkvoorziening) neemt contact op met de coördinator van het wijkcentrum (een algemene wijkvoorziening). Doel is te verkennen of het wijkcentrum misschien hulp van Leo kan gebruiken. Zij zien een aantal mogelijkheden. Leo loopt een aantal weken stage en blijkt enthousiast te worden van de taak elke donderdag ramen te lappen. De coördinator en Leo's begeleider maken de afspraak wie Leo elke donderdag opvangt en begeleidt in het wijkcentrum (een vrijwilliger die coaching van de begeleider krijgt). Ook zorgt de coördinator er voor dat de andere medewerkers die in het wijkcentrum werken, weten wie Leo is en wat zijn taak is.

Inmiddels heeft de coördinator een beter beeld van Leo's mogelijkheden. Ze denkt dat hij nog wat meer aan kan en gaat daarover in gesprek met zijn begeleider en met Leo.

Daarnaast gaat ze opnieuw na of er nog wat meer mensen met een handicap in het centrum aan de slag kunnen of in de omgeving.

Casus 2

Henk Snijder meldt zich bij het WIJ team. Hij geeft aan dat hij geen overzicht meer heeft over zijn financiën. Hij heeft in zijn persoonlijke situatie een aantal tegenslagen gehad. Hij is hierdoor, zoals hij zelf zegt, van het pad geraakt. Heeft geen overzicht meer en laat alles op zijn beloop.

Als gevolg hiervan worden er geen rekeningen meer betaald en Henk is gestopt met het openen van zijn post.

De medewerker van het WIJ team neemt bij een huisbezoek al zijn post door. Het blijkt dat er (forse) achterstanden in betalingen zijn onder andere aan de woningeigenaar, de energieleverancier en de gemeente.

De WIJ team medewerker kijkt naar het inkomen van Henk en probeert op basis daarvan betalingsregelingen te treffen met de schuldeisers. Bij een aantal schuldeisers is geen regeling te treffen, deze hebben het al doorgezet naar een incassobureau.

Bij een later huisbezoek blijkt dat een gerechtsdeurwaarder bij de rechtbank een verzoek tot uithuiszetting gaat indienen. De schuldenlast is te hoog om, met het inkomen van Henk, alle schuldeisers te kunnen betalen.

In overleg met Henk wordt er contact opgenomen met de GKB.

In verband met de huurschuld van Henk gaat de GKB een moratoriumverzoek⁴ indienen bij de rechtbank met als doel schuldhulpverlening (maatwerkvoorziening).

³ Om privacy redenen zijn de namen in deze voorbeelden gefingeerde namen.

⁴ Een moratorium verzoek, is een verzoek waarbij het crediteuren voor een bepaalde tijd onmogelijk wordt gemaakt om, ten behoeve van de betaling van schulden, zich te verhalen op het vermogen van de

Tot en met de uitspraak van de rechtbank ziet de WIJ medewerker er op toe, dat de vaste lasten worden betaald.

Casus 3

Annemarieke Janssen is verantwoordelijk voor de zorg van haar zoontje van 8 jaar. Annemarieke heeft op een aantal terreinen problemen. Belangrijkste probleem dat speelt is het feit dat ze niet goed voor haar zoontje zorgt qua gezonde voeding. Haar zoontje heeft op school aangegeven dat hij vier keer in de week patat eet. School maakt zich hier zorgen over en heeft hierover contact gehad met het WIJ team.

Een medewerker van dit team heeft contact gezocht met Annemarieke en is hierover met haar in gesprek gegaan. Annemarieke geeft aan dat ze wel voor haar zoontje wil koken, maar dat ze dit nooit heeft geleerd. Haar ex-partner nam dit altijd voor zijn rekening.

Ze besluiten dat de medewerker van het sociaal wijkteam Annemarieke komende periode gaat ondersteunen om orde aan te brengen in het leven van haar en haar zoontje. Als eerste gaan ze samen aan de slag met gezonde voeding. Annemarieke gaat leren koken in de huiskamer van het CJG (algemene voorziening). Ter overbrugging (dus tot de tijd dat Annemarieke zelf kan koken) gaat zij samen met haar zoontje gebruik maken van een maaltijdvoorziening, tafeltje-dek-je (een algemene voorziening).

De medewerker van het sociaal wijkteam blijft voorlopig Annemarieke ondersteunen. Wanneer blijkt dat er toch extra hulp- of ondersteuning nodig is, zal een maatwerkvoorziening (PGB of ZIN) worden ingezet.

debiteur. In de situatie van Henk betekent dit dat schuldeisers geen geld van Henk kunnen krijgen gedurende een periode van zes maanden.